

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego R.P.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.

postanawia:

pozostawić protest wyborczy bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W dniu 16 lipca 2020 r. R.P., działając w imieniu własnym oraz Stowarzyszenia [...] wniósł do Sądu Najwyższego protest wyborczy, w którym podniósł szereg zarzutów kwestionujących prawidłowości przeprowadzonych w dniu 12 lipca 2020 r. wyborów prezydenckich, określając je jako naruszenia prawa przy głosowaniu w wyborach, a także naruszenia prawa przy kształtowaniu poglądów i decyzji wyborczych w wyborach. Wskazał w konkluzji, że nie jest możliwe rozpoznanie protestu wyborczego zgodnie z Konstytucją i „wpierw należy powołać zgodnie z prawem sędziów Sądu Najwyższego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiony protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Należy przede wszystkim wskazać, iż z mocy art. 129 Konstytucji RP prawo do zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP przysługuje wyborcy, jednakże na zasadach określonych w ustawie.

Materialnoprawne podstawy protestu wyborczego określone są w art. 82 § 1 pkt 1 i 2 k.wyb., w myśl którego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W zakresie kwestii proceduralnych należy natomiast wskazać, iż według art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Protest może natomiast być wniesiony przez wyborcę, którego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania, a także przewodniczący właściwej komisji wyborczej i pełnomocnik wyborczy (art. 82 § 4 i 5 k.wyb.).

Z treści protestu wynika, nie został on wniesiony przez żadną z osób wymienionych w art. 82 § 4 i 5 k.wyb. Wskazano w nim bowiem, że protest został zgłoszony przez R.P., w imieniu własnym i Stowarzyszenia [...]. Według powołanych wcześniej przepisów żadnemu stowarzyszeniu nie przysługuje prawo do wniesienia protestu wyborczego, zaś sam protest nie wskazuje, by R.P. przysługiwał status wyborcy, a więc, że jego nazwisko było umieszczone w dniu wyborów w jednym z obwodów głosowania, a jeżeli tak to w którym.

Według art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 321 i dlatego orzeczono jak w sentencji.